

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 15C/149/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1311214945
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Zapletajová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1311214945.30

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou, v spore žalobcu: A.. J. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, Y., št. prísl. SR zastúpený JUDr. Ruženou Bubenčíkovou, so sídlom Jána Hajdóczyho č. 106, Trnava proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom obrany SR, so sídlom Kutuzova 8, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím 112 101 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd n e p r i z n á v a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 13.12.2011 domáhal voči žalovanému náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 112 101,00 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo a právne odôvodnil tým, že u žalovaného bol v služobnom pomere s ako profesionálny vojak Ozbrojených síl SR od 18.07.1976 do 30.04.2008. V období od 01.09.2006 vykonával funkciu pridelenca Úradu vojenského pridelenca Slovenskej republiky v Bosne a Hercegovine na podklade personálneho rozkazu ministra obrany SR V-32 zo dňa 30.06.2006, v ktorej mal zotrvať do 31.08.2009.

V súvislosti s vykonávaním tejto funkcie bola v apríli 2008 vykonaná bezpečnostná previerka žalobcu a to podľa §-u 18 ods. 2 Zákona č. 215/2004 Z.z. Dňa 10.04.2008 Vojenské spravodajstvo - Vojenská spravodajská služba vydala pod značkou Č.p.: VSS-580/2008 rozhodnutie, podľa ktorého Vojenská spravodajská služba touto bezpečnostnou previerkou zistila, že osobu žalobcu nemožno považovať za bezpečnostne spoľahlivú osobu, pretože vedome spolupracoval so zložkami bývalej Štátnej bezpečnosti (Vojenskej kontrarozvedky) a teda nespĺňa predpoklad na vznik oprávnenia na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami podľa §-u 10 ods. 1 písm. g) 215/2004 Z.z.

Personálnym rozkazom riaditeľa Vojenskej spravodajskej služby Ministerstva obrany SR č. V-101 z 15.04.2008 bol žalobca dňom 17.04.2008 odvolaný z funkcie vojenského pridelenca Úradu vojenského pridelenca Slovenskej republiky v Bosne a Hercegovine a dňom 18.04.2008 bol zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov, s miestom výkonu štátnej služby Bratislava. Personálnym rozkazom ministra obrany SR č. V-40 zo dňa 15.04.2008 minister obrany dňom 17.04.2008 ukončil vyslanie žalobcu na plnenie úloh mimo územia SR v Bosne a Hercegovine a zmenil dňom 18.04.2008 miesto jeho výkonu štátnej služby by z doterajšieho miesta výkonu štátnej služby Bosna a Hercegovina do miesta výkonu štátnej služby Bratislava.

Žalobca následne o dňa 17.04.2008 požiadal o skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka dňom 30.04.2008 a služobný pomer žalobcu bol ukončený dňom 30.04.2008.

Žalobca podal dňa 09.06.2008 na Najvyšší súd SR žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Vojenského spravodajstva - Vojenskej spravodajskej služby č. Y.-XXX/XXXX zo dňa

10.04.2008. Rozsudkom Najvyššieho súdu SR 5Sž 52/2008 zo dňa 28.04.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.06.2009, bolo rozhodnutie Vojenského spravodajstva - Vojenskej spravodajskej služby č. Y.-XXX/XXXX zo dňa 10.04.2008 zrušené a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Ministerstvo obrany SR, Vojenská spravodajská služba listom značky E.-XX/XXXX zo dňa 05.08.2009 žalobcovi oznámilo, že výkon bezpečnostnej previerky na jeho osobu sa zastavuje podľa §-u 24 ods. 2 písm. d) v spojení s § 82 a 24 ods. 3 Zákona č. 215/2004 Z.z.. V súvislosti s výkonom funkcie viceprezidenta Únie vojnových veteránov SR žalobca požiadal o vykonanie previerky Národným bezpečnostným úradom. Národný bezpečnostný úrad vydal podľa §-u 26 ods. 1 Zákona č. 215/2004 Z.z. žalobcovi osvedčenie č. R.-J.-XXXX/XXXX-B. zo dňa 31.08.2010, podľa ktorého žalobca má právo oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami so stupňom utajenia: tajné. Týmto rozhodnutím sa preukázalo, že rozhodnutie Vojenského spravodajstva - Vojenskej spravodajskej služby Č.p.: Y.-XXX/XXXX zo dňa 10.04.2008 bolo nezákonné.

Žalobca v žalobe uviedol, že v dôsledku nezákonného rozhodnutia Vojenského spravodajstva - Vojenskej spravodajskej služby Č.p.: Y.-XXX/XXXX zo dňa 10.04.2008 mu vznikla škoda vo výške 112 101,00 eur spočívajúca vo výške platu za obdobie zotrvania ako vojenský pridelenec v období od 17.04.2008 do 31.08.2009.

Žalobca požiadal Ministerstvo obrany SR, Bratislava listom zo dňa 22.02.2011 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa §-u 15 Zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý bol Ministerstvu obrany doručený dňa 22.02.2011. Žalovaný listom zo dňa 11.09.2011 žalobcovi oznámil, že jeho nárok na náhradu škody uznáva len z časti a to za časové obdobie od 17.04.2008 do skončenia služobného pomeru, t. j. do 30.04.2008.

Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil: potvrdenie o štátnej službe z 30.04.2008, rozhodnutie Vojenského spravodajstva - Vojenskej spravodajskej služby Č.p.: Y.-XXX/XXXX zo dňa 10.04.2008, žiadosť o skončenie služobného pomeru zo dňa 17.04.2008, personálny rozkaz č.2 z 29.04.2008 o prepustení zo služobného pomeru, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sž 52/2008 zo dňa 28. 04.2009, oznámenie o zastavení vykonávania bezpečnostnej previerky č. JSZ-137-99/2009 zo dňa 05.08.2009, oznámenie Národného bezpečnostného úradu o vydaní osvedčenia zo dňa 31.08.2010, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. zo dňa 22.02.2011, Odpoveď žalovaného zo dňa 26.08.2011 a 11.09.2011, Služobné hodnotenie žalobcu za rok 2006, 2007, 2008, Služobný posudok.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 03.09.2013 žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pričom poukázal na skutočnosť, že neexistuje žiadna priama súvislosť medzi nevydaním osvedčenia a ukončením vyslania žalobcu ako aj skončením jeho služobného pomeru profesionálneho vojaka. Rozhodnutie Vojenského spravodajstva - Vojenskej spravodajskej služby Č. p.: Y.-XXX/XXXX zo dňa 10.04.2008 bolo síce zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sž 52/2008 zo dňa 28.04.2009, avšak súd vo svojom rozhodnutí nekonštatoval nezákonnosť tohto rozhodnutia alebo jeho nesprávne posúdenie, ale na doplnenie dokazovania. Žalobca však ukončil služobný pomer profesionálneho vojaka a to už v čase rozhodovania súdu ku dňu 30.04.2008, čím sa sám zbavil možnosti chránenia svojich práv. V dôsledku týchto skutočností potom muselo byť vykonávanie bezpečnostnej previerky zastavené.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 14. 10.2015, č.k. 15C/149/2011-258, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 71 485,00 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,50% odo dňa 05.09.2011 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a vo zvyšku žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca splnil podmienku uplatnenia svojho nároku, keď požiadal o predbežné prerokovanie nároku avšak nesprávne v žalobe uplatnil rozdielnu výšku škody. Poukázal na nesprávny postup žalovaného keď vykonanie previerky zastavil z dôvodu prepustenia žalobcu zo služobného pomeru, aj keď na vlastnú žiadosť z dôvodu, že nie je príslušný na jej vykonanie, ale mal na základe rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydať nové rozhodnutie. Žalovaný svojim konaním žalobcovi znemožnil právo sa spravodlivý proces a ukončenie jeho pôsobenia v zahraničí považoval za predčasné. Pri určení výšky škody ustálil predpokladanú dĺžku doby pôsobenia žalobcu v zahraničí (spravidla 3 roky) od 01.05.2008 do 31.08.2009 a stotožnil sa s výpočtom jej výšky so žalobcom.

5. Žalovaný voči tomuto rozsudku podal odvolanie v ktorom namietal absenciu základného predpokladu vzniku nároku na náhradu škody, ktorým je právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, a toto bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Poukázal na to, že na služobný pomer profesionálneho vojaka sa vzťahuje výlučne zákon č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky. Zdôraznil, že všetky rozhodnutia, ktoré sa týkali služobného pomeru žalobcu, boli vydané v súlade so zákonom, nadobudli právoplatnosť a

vykonateľnosť a to bez toho, aby boli napadnuté riadnym alebo mimoriadnym opravným prostriedkom. Tieto rozhodnutia nie je možné považovať na účely uplatnenia si nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. za rozhodnutia nezákonné, ako ani za rozhodnutia, ktoré boli vydané na základe nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Konštatoval, že v danej veci príčinná súvislosť medzi vydaním zrušeného rozhodnutia o bezpečnostnej previerke žalobcu a zmenami v jeho služobnom pomere nebola preukázaná, keďže neexistuje žiadna priama súvislosť medzi ukončením služobného pomeru profesionálneho vojaka žalobcu a skutočnosťou, že žalobcovi nebolo vydané osvedčenie o bezpečnostnej spoľahlivosti.

6. Súd druhej inštancie uznesením 8Co/368/2016-331 zo dňa 28. 09.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia (bod č.13) uložil súdu prvej inštancie na základe skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním opätovne meritórne posúdi dôvodnosť podanej žaloby, i so zreteľom na posúdenie splnenia všetkých predpokladov vzniku nároku žalobcu za celé uplatnené obdobie, ktoré je predmetom tohto sporu, a po posúdení uvedených otázok, vrátane riadneho vyhodnotenia opodstatnenosti obrany žalovaného prednesenej v priebehu sporu vo veci opätovne rozhodnúť. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie nevyporiadal s tým, že za nezákonné rozhodnutie nemožno bez ďalšieho považovať každé rozhodnutie orgánu štátu, ktoré bolo súdom zrušené, a navyše bez toho, aby sa riadne vysporiadal s otázkou existencie príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím Č. p.: VSS - 580/2008 zo dňa 10.04.2008 a vznikom škody na strane žalobcu spočívajúcej v ušlom zárobku napriek tomu, že žalobca ešte pred zrušením predmetného rozhodnutia sám požiadal o skončenie služobného pomeru bez uvedenia dôvodu ku dňu 30.04.2008, ako i napriek tomu, že nebolo bezpečne preukázané, že by bol žalobca v prípade rozhodnutia o jeho bezpečnostnej spoľahlivosti, dosiahol vyšší zárobok počas celého obdobia, za ktoré mu mala škoda vzniknúť.

7. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nahradil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) (§§ 473, 474 CSP).

8. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Žalobca podal žalobu za účinnosti OSP, ale v medzičase nadobudlo účinnosť CSP. Táto nová právna úprava vychádza z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (ust. § 470 ods. 1 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 01.07.2016 účinnej, právnej úpravy sa uplatňujú v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný.

10. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 a § 153 CSP.

12. Podľa § 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

13. Podľa § 2 písm. a) a b) zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, orgán verejnej moci je štátny orgán.

14. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená

orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom.

15. Podľa § 4 ods. 1 písm. c) cit. zák., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 9 ods. 1 cit. zák., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

17. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov , predmetom tohto zákona je úprava právnych vzťahov pri vykonávaní štátnej služby profesionálnych vojakov.

18. Podľa § 1 ods. 2 citovaného ustanovenia na právne vzťahy profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby sa vzťahuje Zákonník práce len vtedy, ak to ustanovuje tento zákon.

19. Podľa § 1 ods. 3 citovaného ustanovenia právne vzťahy profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby sú vzťahy profesionálneho vojaka k Slovenskej republike (ods. 3).

20. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 veta prvá citovaného zákona Ministerstvo obrany SR na účely tohto zákona je hlavným služobným úradom pre štátnu službu profesionálnych vojakov.

21. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu sa predovšetkým musel vysporiadať s otázkou pasívnej legitímácie žalobcu vznesenou v obrane žalovaného uvedenú v podanom odvolaní zo dňa 06.04.2016.

22. Súd na pojednávaní dňa 16.07.2020 poučil strany sporu v zmysle § 382 CSP, že bude skúmať pasívnu legitímáciu žalovaného v konaní s poukazom na ust. § 1 ods. 1 písm. a/, § 2 písm. a, b/, § 3 ods. 1 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. c/, § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a ust. § 1 ods. 1,2,3 Zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

23. Právna zástupkyňa žalobcu pred súdom zotrvala na tom, že žalobca podľa jej názoru správne označil žalovanú stranu, vojenské spravodajstvo patrí pod žalovaného a preto by nebolo správne žalovať rovno vojenské spravodajstvo a zároveň zotrvala na právnej kvalifikácii žalobného návrhu tak, že žalobný nárok si uplatňuje v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

24. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť nakoľko žalovaný voči žalobcovi nevystupoval ako orgán verejnej moci pri výkone verejnej moci, ale ako zamestnávateľ voči svojmu zamestnancovi. Žalobca si potom svoj nárok po právnej stránke neuplatnil správne a namietol svoju pasívnu legitímáciu v tomto spore. Poukázal na absenciu príčinnej súvislosti, pretože sa vyžaduje, aby medzi príčinou ktorou je tvrdene nezákonné rozhodnutie a následkom ktorým je vznik škody bol priamy a bezprostredný vzťah.

25. Súd vzhľadom na zotrvanie na právnej kvalifikácii žalobcom potom dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť a túto zamietol ako nedôvodnú.

26. Podľa citovaných zákonných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu ide za súčasného splnenia troch podmienok a to existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom.

27. Inštitút zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci je v podmienkach Slovenskej republiky upravený v osobitnom právnom predpise a to v zákone č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Z koncepcie zákona okrem iného vyplýva, že subjektom zodpovednosti môže byť okrem iných aj štát, a to v tom prípade, ak škoda bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci. Jedná sa o tzv. absolútnu objektívnu zodpovednosť, t.j. zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie a bez možnosti liberácie. Aby súd mohol vyvodiť záver o tom, že v danom prípade existuje zodpovednosť štátu za škodu, musí byť okrem existencie predpokladov na vznik škody (nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi) splnená podmienka, že sa jedná o škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

28. Rozhodovacia prax súdov chápe verejnú moc ako moc, ktorá autoritatívne rozhoduje o právach a povinnostiach subjektov, či už priamo alebo sprostredkované. Subjekt, o ktorého právach a

povinnostiach rozhoduje orgán verejnej moci, nie je v rovnoprávnom postavení s týmto orgánom a obsah rozhodnutia tohto orgánu nezávisí od vôle subjektu voči ktorému rozhodnutie smeruje. Verejnú moc vykonáva štát predovšetkým prostredníctvom orgánov zákonodarnej, výkonnej a súdnej moci.

29. V tomto smere súd dospel k záveru, že treba prisvedčiť právnomu názoru žalovaného v tom smere, že o výkon verejnej moci nepôjde v prípadoch, keď štát vystupuje ako zamestnávateľ, vtedy teda prichádza do úvahy len všeobecná zodpovednosť spôsobená porušením právnej povinnosti. V tomto smere súd má za to, že táto skutočnosť vyplýva z ustanovenia § 1 zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého predmetom zákona je úprava právnych vzťahov pri vykonávaní štátnej služby profesionálnych vojakov (ods. 1), na právne vzťahy profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby sa Zákonník práce vzťahuje len vtedy, ak to ustanovuje tento zákon (ods. 2), právne vzťahy profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby sa vzťahy profesionálneho vojaka k Slovenskej republike (ods. 3). Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 veta prvá citovaného zákona Ministerstvo obrany SR na účely tohto zákona je hlavným služobným úradom pre štátnu službu profesionálnych vojakov. V tomto smere teda právny vzťah medzi stranami sporu má charakter štátnozamestnaneckého pomeru a preto za škodu spôsobenú v týchto vzťahoch zodpovedá služobný úrad podľa všeobecných predpisov a v prípadoch, kde orgán verejnej moci vystupuje ako zamestnávateľ, je daná jeho pracovnoprávna zodpovednosť podľa Zákonníka práce. Zákon o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl v ustanovení okrem iného odkazuje na primerané použitie ustanovení Zákonníka práce v oblasti všeobecnej zodpovednosti zamestnávateľa za škodu (§ 190 až 194 Zákonníka práce).

30. Predmetom úpravy vykonanej zákonom č. 514/2003 Z. z. nie je teda zodpovednosť za škodu vzniknutú z pracovnoprávnych, resp. služobno-právnych vzťahov, ale zodpovednosť za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.). Pretože ide o úpravu zodpovednostných vzťahov, ktorých základom je chybné rozhodnutie alebo postup pri výkone suverénnej verejnej (štátnej) moci, pre uplatňovanie ktorých je charakteristický vzťah nadriadenosti a podriadenosti zúčastnených subjektov týchto právnych vzťahov, je vylúčené postupovať podľa zák. č. 514/2003 Z. z. pri posudzovaní zodpovednosti vyplývajúcej z individuálnych pracovnoprávnych (služobno-právnych) vzťahov charakterizovaných vzájomnou rovnosťou ich účastníkov. O výkon verejnej moci nejde v prípade, kde štát vystupuje v pozícii zamestnávateľa a kde teda ide o pracovnoprávnu, resp. služobno-právnu zodpovednosť. Príslušné orgány ministerstva obrany nevykonávali voči žalobcovi verejnú moc a preto nezaložili nárok žalobcu na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a preto žalovaný Slovenská republika zastúpená Ministerstvom obrany SR nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný.

31. V spore je nepochybné, že Ministerstvo obrany Slovenskej republiky (minister obrany Slovenskej republiky) nevystupovalo v pozícii vykonávateľa zvrchovanej štátnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do jeho pôsobnosti podľa zákona č. 575/2001 Z. z., ale konalo v pozícii služobného úradu („zamestnávateľa“) podľa § 4 zákona č. 346/2005 Z. z. a žalobca vystupoval ako profesionálny vojak („zamestnanec štátu“) v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z., ktorý štátnu službu vykonáva v služobnom pomere, ktorý sa zakladá k štátu. (rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/182/2011, sp. zn. 6Co/80/2017, 9CoCpr/10/2018)

32. Z vyššie uvedených záverov súdu je tak zrejmé, že v konaní nebol preukázaný základný predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím štátu resp. nesprávnym úradným postupom, nakoľko rozhodovanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka nie je výkonom verejnej moci orgánom verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z., čo v plnej miere vylučuje možnosť jeho aplikácie (§ 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z.). Súd potom vzhľadom na vyššie uvedené vykonanie ďalších dôkazov sa nepripustil nielen z dôvodu hospodárnosti konania, ale ich vykonanie by bolo právne bez významu vzhľadom na uplatnený a právne zdôvodnený nárok žalobcu v tomto spore.

33. Podľa ust. § 251 CSP, trov konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

34. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. 33. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, prihladnuc k zamietnutiu žaloby a k tomu, že žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach /§ 127 ods. 1 CSP/ podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§363 CSP/. Odvolanie možno odôvodniť len tým /§365 ods. 1CSP/, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 364 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.